

Załącznik nr 1 „Boski ideał kobiety i mężczyzny”

ZEUS: najważniejszy z bogów. Syn Rei i Kronosa, zabił swojego ojca i uwolnił połknięte przez niego rodzeństwo: Posejdon, Hadesa, Hestię, Demeter i Herę. Władca Olimpu. Opiekun królów i ładu na świecie, sprawiedliwy władca świata. Pan i stwórca ziemi, nieba i burzy. Jego gniew szczególnie wzbudzały ludzie, którzy składali fałszywe przysięgi. Przedstawiany z piorunem w ręku. Za jego świętego ptaka uważa się orła, a za drzewo - dąb. Doznawał wielkiej czci w całej Grecji, lecz głównymi miejscami kultu były Nemea i Olimpia, gdzie obchodzono ogólnogreckie uroczystości mu poświęcone, oraz Dodona, w której znajdowała się wyrocznia boga.

APOLLO: syn Latony i Zeusa. Brat-bliźniak Artemidy. Był najmłodszym i najładniejszym bogiem spośród mężczyzn. Wysoki, smukły i jasnowłosy, przedstawiany jako ideał męskiej urody. Grał mistrzowsko na cytrze. Lekarz "schorzeń ciała i duszy". Bóg muzyki i poezji, zsyłał natchnienie poetom, patronował wróżbiarstwu i sztuce lekarskiej. Świetny wojownik, doskonale strzelał z łuku, mówiono, że jego strzały rażą znieczeka, dlatego przypisywano mu nagłą śmierć. Był jednym z najjaśniejszych postaci greckiego Olimpu. Nazywano go Zbawcą, gdyż wspierał ludzi w cierpieniu, ratował z nieszczęścia, odwracał śmierć, zbrodniarzy oczyszczał z grzechów. Z Parnasu rozsyłał natchnienie. W Atenach po zbiorach jesiennych odbywało się święto ku jego czci.

ARES: syn Zeusa i Hery. Ojciec Erosa. Bóg niszczycielskiej wojny i zwolennik brutalnych walk na polu bitwy, biegły w rzemiośle wojennym. Patronuje wojującym armiom i nikczemnościom związanym z wojną: konfliktom, zniszczeniom i okrucieństwu. Patronuje szpiegom, katom i bezwzględny dowódcom. Do jego zasług należy to, że nauczył ludzkość bezinteresownego bohaterstwa i brawurowej, niepohamowanej odwagi. Potrafił też sprowadzić pokój, bronić ojczyzny, porządku społecznego. Jest to bóg męstwa, dawca siły, wytrzymałości, ducha bojowego i kontroli gniewu. Potrafi jednak zesłać lęk i tchórzostwo. Przedstawia się go jako silnego, młodego mężczyznę w zbroi, z psem, wilkiem lub sępem.

AFRODYTA: w mitologii greckiej bogini miłości, piękna, kwiatów, pożądania i płodności. Najbardziej urodziwa z bogiń antycznych mitów. Nie miała rodziców i pewnego dnia wyłoniła się z piany morskiej. Mimo to osiągnęła w swoim nieśmiertelnym życiu sukces: podstępem zwyciężyła w konkursie „Jabłko dla najpiękniejszej”, uwiodła boga wojny Aresa i bez skutków ubocznych, w błogim spokoju pływała po morzu w muszli. Co prawda po zdradzie męża, złapana przez niego w metalową sieć, została wystawiona na pośmiewisko przed innymi bogami na Olimpie, jednak czas pozwolił wszystkim zapomnieć o jej nieprzyzwoitości. Jej atrybutami są rydwan zaprzężony w gołębice, róża oraz mirt. Czczona jest zwłaszcza przez kobiety, które widzą w niej patronkę małżeństwa. Ze względu na jej związek z morzem jest poważana przez żeglarzy i mieszkańców miast portowych

ATENA: bogini mądrości, filozofów i mądrych wojowników. Jest najukochańszą córką Zeusa, ponieważ wyskoczyła z jego głowy dorosła i w pełnym uzbrojeniu. Atena sprawuje władzę nad wojną w słusznej sprawie, dlatego pomaga napadniętym i poszkodowanym. Wprowadziła wiele wynalazków. Pokazała ludziom, jak budować wozy czy statki. Odpowiada także za garncarstwo czy kowalstwo i hafciarstwo. Jednym słowem, pracowita z niej dziewczyna. Jest dorodna, cechuje się wielkim wzrostem, ogromną siłą i hartem ducha. Jest mądra, inteligentna, a także subtelna, umiarkowana, lecz jednocześnie surowa i niedostępna. Nie chce wyjść za mąż. Odziedziczyła po matce rozwagę. Atenie towarzyszyła w boju bogini zwycięstwa.

HERA: Jest trzecią żoną Zeusa, królową Olimpu, boginią niebios, patronką macierzyństwa, opiekunką małżeństwa i rodziny. Uosabiała cnoty małżeńskie, w związku z czym walczyła z wszelkimi przejawami zdrady; sama cierpiała z powodu niewierności małżonka. Mity związane z Herą opisują przede wszystkim jej spory i pojednania z Zeusem oraz mściwe knowania wymierzone przeciwko kochankom i nieślubnym dzieciom małżonka. Z tego powodu stała się symbolem zazdrości. Jest skłonna do kłótni. Wobec tych, których definiowała jako wrogów – bezwzględna i mściwa. Całym sercem nienawidziła Heraklesa i prześladowała go przez całe jego życie. Jednak po jego „śmierci”, gdy heros został wzięty na Olimp wybaczyła mu i za małżonkę dała mu swoją córkę - Hebe, bogini młodości. Rankiem jeździ w swoim rydwanie zaprzężonym w pawie, a woźnicą jest skrzydlata bogini tęczy. Słyszą z mlecznobiałej skóry i pięknych oczu - dużych i niebieskich.

Załącznik nr 2 Karta pracy do filmu

Ali

Kim jest Ali? (jakie pełni role?)	Co robił/zrobił w danej roli?	Po co to robił?	O jakiej cesze świadczy zachowanie Alego?	Czy mógł zachować się inaczej? Jak?

Stephanie

Kim jest Stephanie? (jakie pełni role?)	Co robiła/zrobiła w danej roli?	Po co to robiła?	O jakiej cesze świadczy zachowanie Stephanie?	Czy mogła zachować się inaczej? Jak?